

ZLATO Ā ERIFA MAC KEENA - III.

StĀ™eda, 25 duben 2007

JenĀ¾e, co jĀ vĭm, na co všechno vĀda zatĭm, co jsem opustil školnĭ lavice, uĀ¾ pĀ™išla. LyĀ¾e prŷt nej dĀ™iv zaĀali pouĀ¾ivat ve Skandināvii, neĀ¾ je jednoho krĀsnŷho dne tĕmĀĀ™ neporušenŷ vykopali dĀlnĭci z v zmrzlĕ zemĀ kdesi za Uralem, hned vedle kostĭ z mamuta - jak jsem se onehdy dozvĀ dĀl z novin v rubrice „malĕ zprĀvy z velké zemĀ“. Tak moĀ¾nĀ se pĀ™išlo uĀ¾ na to, Ā¾e takĕ IndiĀni tavili ocel a odlĕvali i litinovĀ kamĭnka uĀ¾ dĀvno pĀ™ed pĀ™ĭchodem bĭlŷch osadnĭkĀ. V dnešnĭm svĀtĀ uĀ¾ je moĀ¾nŷ všechno.

Dlouho jsem se nezdrĀ¾el a vyrazil po jiĀ¾nĭm okraji kaĀonu, na obhlĭdku obelisku PavouĀĭ Ā¾eny. Po nĀkolika zas vyhlĭdkĀch dolĀ do kaĀonu jsem pĀ™ijel na parkovištĀ, odkud vede jedinĀ povolenĀ cesta dolĀ na dno kaĀonu, vedoucí ke starovĀkŷm ruinĀm puebla nĀroda AnasaziĀ. Podle zbytkĀ bĭlĕ omĭtky dostal jmĕno White House, tedy Bĭlŷ dĀm. Je postaven z ĀĀsti na ŷpatĭ severnĭ stĀny a z ĀĀsti pĀ™ilepenŷ pod skalnĭm pĀ™evisem. ProtoĀ¾e se nachĀzĭ na ŷ rezervace, i kdyĀ¾ je pod federĀlnĭ sprĀvou, platĭ tu naĀ™izenĭ mĭstnĭ samosprĀvy a tedy zĀkaz samostatnĕho pohybu mimo stezku vedoucí k pueblu. Kdo chce vidĀt vĭc, tak pouze s mĭstnĭm placenŷm prĀvodcem koĀmo, dĀĭpem nebo na korbĀ starĕho vojenskĕho nĀklaĀku, coĀ¾ vĀm ale vĀbec nezĀvidĭm. VidĀl jsem ty zbohatlĭky, obklopenŷ mraĀnem prachu, na korbĀ toho „maslŷstroje“ pĀ™i projĀĀce. UrĀitĀ zĀĭitek, ale pokud jde vo mĀ, rĀd si ho nechĀm ujĭt… jsem mĀl asi tak polovinu sestupu za sebou, nemohĭ jsem si vzpomenout, jestli jsem zhasĭ ty svĀtla. Ale moje lenost mĀ nakonec pĀ™esvĀdĭla, Ā¾e jsem je snad vypnul, protoĀ¾e šlapat zpĀtky nahoru tĀch 100 vŷškovŷch metrĀ mnĀ vĀĀnĀ nechtĀlo. A kdyĀ¾ jsem se takhle pĀknĀ pĀ™emluvil, pokračoval jsem v sestupu. U White House jsem všechno z dĀlky zdokumentoval, protoĀ¾e moc blĭzko vĀs nepustĭ, okoukĭ zdejšĭ nabĭdku stĀ™ibrnŷch šperkĀ kombinovanou rĀznŷmi polodrahokamy, co tu nabĭzĭ na prodej a otoĀil to zpĀt. Tady je jedinŷ mĭsto, kde si celkem legĀlnĀ mĀĀete vyfotit i zdejšit, kdyĀ¾ vĀm k tomu nedĀjĭ svolenĭ. JenĀ¾e, Ā™eknĀte sami, komu z vĀs by se chtĀlo nechat se poĀ™Ād fotit celŷ dny tĀma turistickŷma blĀznama, co v tom horku lezou dolĀ a nahoru z kaĀonu jenom pro zĀbavu. MnĀ teda sotva. Asi tak po 3 hodinĀch jsem krĀel zas po parkovišti a uĀ¾ z dĀlky vidĀl, Ā¾e svĀtla skuteĀnĀ nesvĭtĭ. AlespoĀ to, spadl mnĀ kĀmen ze srdce. Ale bylo to jenom proto, Ā¾e baterie uĀ¾ byla vybitĀ… Len se prostĀ nevyplĀcĭ. Motor ani Āŷuk. Zdvihl jsem kapotu v naivnĭ pĀ™edstavĀ, Ā¾e kdyĀ¾ na baterii bude svĭtĭ slunce, tĀ™e ještĀ zmĀtoĀ™ĭ. Byl to tentokrĀt špatnej ŷsudek. Tak, koho poĀ¾Ādat o nastartovĀnĭ pĀ™es startovacĭ kabely …

ObĀhl jsem pĀr aut, ale kabely nikdo nemĀl. JĀ tu snad budu muset nakonec pĀ™espat. Na vyvolĀnĭ tohoto problĕmu jsem si nezvolil zrovna pĀ™ĭhodnŷ mĭsto ani Āas. V rezervaci a v pĀtek odpoledne, to nenĭ dobrĀ kombinace. IndiĀni, jako všechny pĀ™ĭrodnĭ jiĀ¾nĭ nĀrody jsou zvyklĭ to s pracĭ moc nepĀ™ehĀnĀt a pĀ™ed vĭkendem to uĀ¾ teprve ne. bezmocnĀ sedĭm v kĀ™e a vyhlĭĀĭm nĀjakĕho dobrodince s kabelama, ve zpĀtnŷm zrcĀtku jsem si všiml jednoho chlĀpka, jak sedĭ na korbĀ svŷho trucku, Āesky by to bylo asi nejspĭš pickup a hraje si tam se tĀ™ema malŷma dĀtma MoĀ¾nĀ byl mĭstnĭ, kdyĀ¾ byl IndiĀn. Jak si dovedl hrĀt s tĀma dĀtma mĀ fakt zaujalo, mĀl moje sympatie. A najednou mĀ napadlo, Ā¾e TO je TEN, co by mnĀ mohĭ pomoci. I kdyĀ¾ je to IndiĀn. Sepsal jsem svĀj problĕm na kus papĭru, jak to tu dĀlĀm, kdyĀ¾ hraju nĀmŷho a blbŷho – toho tedy hrĀt nemusĭm :-(((– a vydal se dĀt Ā™eĀ. Ten papĭr se mnĀ hodil. Hned po prvĭ vĀtĀ jsem zjistil, Ā¾e bude nejschĀdnĀjšĭ pro nĀs oba, kdyĀ¾ si ten papĭr pĀ™eĀte. Pomalu slabikoval, jako bych to Āetĭ snad jĀ…

(jĀ totiĀ¾ tenkrĀt nevĀdĀl, Ā¾e pĀlka IndiĀnĀ ve velkŷch komunitĀch ani anglicky nemluvĭ a tak mĀm vlastnĀ velkŷ štĀstĭ). Pochopil mĀj problĕm, ale Ā™ekĭ, Ā¾e tu nemĀ manĀelku, tak nemĀĀ¾e nic dĀlat. Tomu jsem sice porozlĀ ale nepochopil. To se nĀkdy tak stĀvĀ, Ā¾e, kdyĀ¾ uĀ¾ rozumĭte lidem v cizĭ Ā™eĀi, tak stejnĀ nevĭte, co Ā™ĭkali. Ale, Ā¾e mĀjĭ u IndiĀnĀ s tĭm feminismem aĀ¾ takhle nastavenŷ, Ā¾e se jĭ musĭ na všechno ptĀt, aby nenarazil, to mĀ fakt pĀ™ekvapilo. Omluvil jsem se, jak se to tu všude poĀ™Ād dĀlĀ a zase šel Āekat, aĀ¾ pĀ™ijede nĀkdo dalšĭ, kdo ty kabely bude mĭt. JenĀ¾e, uĀ¾ jsem zasel semĭnko a z mŷho problĕmu se stĀla jeho starost. Za chvilku pĀ™išel, Ā¾e se na ten problĕm podĭvĀ sĀm. Nakonec s mou spoluprĀcĭ usoudil, Ā¾e to tak bude – je vybitĀ baterie. JenĀ¾e, manĀelka je pryĀ a tak mi nemĀĀ¾e pomoci. +A tak sĀm zaĀal obchĀzet všechny kĀry a ptĀ se: „kejbl mĀš? hmm, nemĀš. A ty, kejbl mĀš? nemĀš, hmm. NemĀ kejbl“, volĀ na mĀ pĀ™es parkovištĀ… Toulavej, PlzeĀ (O tom, co je taky štĀstĭ a o dalšĭch zĀĭitcĭch pĀ™ištĀ)